

- EIH poskytla dôkazy o povoleniach podľa článkov 8 až 10 nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 ⁽¹⁾ alebo dostatočné dôkazy o povoleniach na základe článku 21 nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 ⁽²⁾ v prípade transakcií uskutočnených po 2. septembri 2010,
- tzv. „Third Way“ transakcie boli schválené príslušným vnútroštátnym orgánom, ktorý je zodpovedný za vykonávanie sankcií v Nemecku a za kontrolu EIH (Bundesbank), pričom Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že Bundesbank prekročila svoje právomoci a že EIH mala vyjadriť pochybnosti o právomoci Bundesbank vydať povolenie, ktoré vydala.
3. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď odmietol žalobné dôvody EIH založené na legitímnej dôvere a právnej istote:
- Všeobecný súd nesprávne posúdil skutkové okolnosti v spise a nesprávne rozhodol, že EIH mala predvídať svoje zaradenie na zoznam, keď splnila záväzné záruky Bundesbank,
- Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že EIH sa nemôže spoliehať na zásadu ochrany legitímnej dôvery z dôvodu, že Bundesbank prekročila svoje právomoci, pretože k tomu nedošlo, a keby aj došlo, neznamenalo by to vylúčenie zásady ochrany legitímnej dôvery,
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že relevantné pravidlá na zaradenie EIH na zoznam boli jednoznačné.
4. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že EIH nemôže uplatniť článok 32 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 proti svojmu zaradeniu na zoznam, a keď rozhodol, že sankcie uložené EIH zabezpečovali preventívny účinok, ktorý by nebol dosiahnutý, ak by Bundesbank aj ďalej odmietala schváliť „Third Way“ alebo také transakcie nepovolila:
- v prípade (nesprávneho) predpokladu, že EIH konala protiprávne, článok 32 ods. 2 vylučuje zaradenie EIH na zoznam, keďže EIH konala v súlade s radou a pokynmi Bundesbank vo všetkých ohľadoch a nevedela ani nemala dôvod sa domnievať, že konala protiprávne,
- uloženie reštriktívnych opatrení voči EIH bolo neprimerané, pretože existovali vhodnejšie opatrenia, keďže Rada

sa domnievala, že nemecký regulačný režim vyžadoval preskúmanie a možnú zmenu, pričom mala také preskúmanie navrhnuť nemeckým orgánom, pričom nemecké orgány by mali spolupracovať na základe povinnosti lojálnej spolupráce, čo Všeobecný súd nezohľadnil,

- Všeobecný súd sa takisto dopustil nesprávneho právneho posúdenia a dospel k záveru, ktorý je nezlučiteľný so spisovým materiálom, keď rozhodol, že reštriktívne opatrenia boli primerané, pretože v prípade EIH vyšli relevantné transakcie najavo až potom. Po prvé Bundesbank schválila „Third Way“ skôr, ako EIH konala na základe schválení. Po druhé, pokiaľ by preskúmanie „Third Way“ transakcií viedlo Bundesbank ku zmene stanoviska, pôsobilo by to preventívne vo vzťahu ku všetkým budúcim transakciám.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1).

Odvolanie podané 20. novembra 2013: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 9. septembra 2013 vo veci T-429/11, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Komisia

(Vec C-587/13 P)

(2014/C 15/17)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. (v zastúpení: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller a J. Domínguez Pérez, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnuté uznesenie,

- vyhlásiť žalobu o neplatnosť v konaní T-429/11 za prípustnú a vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie vo veci,
- zaviazat Komisiu na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli v konaniach týkajúcich sa prípustnosti na oboch stupňoch.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd porušil právo Únie pri výklade judikatúry týkajúcej sa pojmu skutočný príjemca pomoci na účely posúdenia prípustnosti žalôb proti rozhodnutiam, ktorými sa vyhlasuje schéma pomoci za nelegálnu a nezlučiteľnú. Konkrétne,
  - Všeobecný súd vykladal nesprávne judikatúru týkajúcu sa pojmu skutočný príjemca pomoci a dopustil sa skreslenia skutkového stavu, keď ju uplatnil na operácie vykonané odvolateľkou po 21. decembri 2007,

- Všeobecný súd sa tiež dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o operácie predchádzajúce 21. decembru 2007, pri výklade pojmu judikatúry skutočný príjemca pomoci.

2. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vykladal článok 263, štvrtý odsek, *in fine* ZFEÚ. Všeobecný súd právne pochybil, keď uviedol, že rozhodnutia v oblasti režimov štátnej pomoci, ako je napadnuté rozhodnutie, si vyžadujú vykonávacie opatrenia v zmysle nového ustanovenia Zmluvy.
3. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal rozhodnutie, ktoré porušuje právo na účinnú súdnu ochranu. Napadnuté uznesenie pripúšťa čisto teoretický pojem tohto práva, ktorý bráni odvolateľke v prístupe k možnosti spochybniť napadnuté rozhodnutie, za stanovených podmienok a bez toho, aby musela porušiť právo na prejudiciálne konanie.